

# Nazým Hikmet Ran

Onaylayan Administrator  
Cumartesi, 09 Haziran 2007

(Bir mÃ¼teverime nin bapucunda)

Nazým Hikmet

Ã–lecek anladýk artýk iyice

Kalbimiz þimdiden hicrile dolu

"Her gÃ¼nÃ¼n ufkunu sarýnca gece"

"Diyoruz belki son akþamýdýr bu"

Hayata gÃ¼zleri yorgun hummalý

Her yeni sabahtan Ã¼mit arayan

Bu kadýnýn ruhu Ã§ok muammalý

GÃ¼lÃ¼yor aðzýndan bopandýkÃ§a kan

Biz bugÃ¼n en acý yarayý deptik

Elemle inlerken þimdi kalbimiz

Bilmem ki neden hiÅ§ dÃ¼þÃ¼nmemiþtik

Ayný uzun yollarýn yolcusuyuz biz

Ã

Ã

Kadýnlarýmýzýn YÃ¼zleri

Nazým Hikmet

Meryem ana Tanrıyyı dođurmadý

Meryem ana Tanrınnın anasý deđil

Meryem ana analardan bir ana

Meryem ana bir oğlan dođurdu

Ädemođullarýndan bir ođlan

Meryem ana bundan ÄttÄrÄzel bÄtÄn suretlerinde

Meryem ananın ođlu bundan ÄttÄrÄ kendi ođlumuz gibi

yakýn bize

Kadýnlarýmýznýn yÄzÄ acýlarýmýznýn kitabýdýr

acýlarýmýz, ayýplarýmýz ve dÄktÄmÄz kan

karasabanlar gibi Äšizer kadýnlarýn yÄzÄnÄ.

Ve sevinÄšlerimiz vurur gÄzlerine kadýnlarýn

gÄllerde ýpýyan seher vakitleri gibi.

Hayallerimiz yÄzlerindedir sevdiđimiz kadýnlarýn,

gÄrelim gÄrmeyelim karþýmýzda dururlar

gerÄšeđimize en yakýn ve en uzak.

Ä

Ä

MAVÝ GÄ–ZLÆ DEV

Nazým HikmetÄ Ran

O mavi gÄzlÄ bir devdi,

Minnacýk bir kadýn sevdi.

Kadýnnýn hayali minnacýk bir evdi,

bahÄšesinde ebruliii

hanýmeli

aÄšan bir ev.

Bir dev gibi seviyordu dev,  
Ve elleri Ã¶yle bÃ¼yÃ¼k ipler iÃ§in  
hazırlanmıÅtı ki devin,  
yapamazdı yapısın,  
Ã§alamazdı kapısın  
bahÃ§esinde ebruliii  
hanımeli  
aÃ§an evin.

O mavi gÃ¼lÃ¼ bir devdi,  
Minnacık bir kadın seydi.  
Mini minnacık kadın.  
Rahata acık kadın  
yoruldu devin bÃ¼yÃ¼k yolunda.  
Ve elveda! deyip mavi gÃ¼lÃ¼ deve,  
girdi zengin bir cÃ¼cenin kolunda  
bahÃ§esinde ebruliii  
hanımeli  
aÃ§an eve.

Þimdi anlıyor ki mavi gÃ¼lÃ¼ dev,  
Dev gibi sevgilere mezar bile olamaz:  
bahÃ§esinde ebruliii  
hanımeli  
aÃ§an ev...

Â

Ã–lÃ¼mÃ¼n sırrı

Nazım Hikmet

Ä-lÄ¼mÄ¼n sýrrýný sordum bir gence

GÄ¼ldÄ¼ de bu ani suale Ä¶nce

Ä-lÄ¼m dedi, Ä¶lÄ¼m bir hiÄŸtir bence

GenÄŸliðimi yalnýz apk ile Ä¶rdÄ¼m

Rast geldim ak saÄŸlý bir ihtiyara

Lanetler ederdi bir eski yare

Sorunca Ä¶lÄ¼mÄ¼ dedi bir ÄŸare

Ä±Ä¼nkÄ¼ rÄ¼ya gibi bir hayat sÄ¼rdÄ¼m

Bu sýrrý sormaða karar verdim ben

Hayatý hicranla dolu Ä¶lÄ¼den

Baktý bop gÄ¶zlerle ayet okurken

Dedi ben hayatý Ä¶lÄ¼mde gÄ¶rdÄ¼m

VASÝYET

Nazým HikmetÂ Ran

Yoldaplar nasip olmazsa gÄ¶rmek o gÄ¼nÄ¼,

Ä¶lÄ¼rsem kurtuluptan Ä¶nce yani,

alýp gÄ¶tÄ¼rÄ¼n

Anadoluâ€™da bir kÄ¶y mezarlýðýna gÄ¶mÄ¼n beni.

Hasan beyin vurdurduðu

ýrgat Osman yatsýn yanýmda

ve ÄŸavdarýn dibinde topraða ÄŸocuklapýp

kýrký ÄŸýkmadan Ä¶len þehit Aybe Ä¶bÄ¼r yanýmda.

TraktÄ¶rlerle tÄ¼rkÄ¼ler geÄŸsin alt babýndan mezarlýðýn,

seher aydýnlýðýnda taze insan, yanýk benzin kokusu,

tarlalar orta malý, kanallarda su,  
ne kuraklýk, ne Candarma korkusu.

Biz bu tÃ¼rkÃ¼leri elbette iþitecek deðiliz,  
topraðýn altýnda yatar upuzun,  
Ã§Ã¼rÃ¼r kara dallar gibi Ã¶lÃ¼ler,  
topraðýn altýnda saðýr, kÃ¶r, dilsiz.

Ama bu tÃ¼rkÃ¼leri sÃ¶yleyipim ben  
daha onlar dÃ¼zÃ¼lmeden,  
duymupum yanýk benzin kokusunu  
traktÃ¶rlerin resmi bile Ã§izilmeden.

Benim sessiz komparyma gelince,  
behit Aybe'yle ýrgat Osman  
Ã§ektiler bÃ¼yÃ¼k hasreti saðlýklarýnda  
belki de farkýnda bile olmadan.

Yoldaþlar, Ã¶lÃ¼sem o gÃ¼nden Ã¶nce yani,  
-Ã¶yle gibi de gÃ¶rÃ¼nÃ¼yor-  
Anadoluâ€™da bir kÃ¶y mezarlýðýna gÃ¶mÃ¼n beni  
ve de uyarýna gelirse,  
tepemde bir de Ã§ýnar olursa  
taþ maþ da istemez hani...

Â

Â

Viran diyar

Nazým Hikmet

G nd zs z m her saatim bir siyah gece  
 Burda   mr n hi     zevki yok hicranlar        
 Rast gelmedim bu illerde g len bir gence  
 Her pey kalbi kemiriyor bir zehirli ok

Kime baksam gözlerinde derin bir kin var  
 Benliğinin ta i   inden yaralı herkes  
 Bu vatanda pek atepli esiyor rüzgar  
 Her ocaktan yükselmekte bir hummalı ses

Bu elemin sebebini her kime sorsam  
 Viran   cra ufukları bana gösterdi  
 Buraları bir mazinin öldüğü yerd   
 Evlatları istikbalden bekler intikam

 

Yavrum

 

Nazım Hikmet  Ran

 

Yavrum,  
 kız olursa tepeden tırnağa anasına benzesin istiyorum,  
 oğlan olursa, boyu posu bana.  
 Kız olursa el   el   baksın,  
 oğlan olursa mav   mav  .  
 Yavrum,  
 Kız olsun oğlan olsun,  
 ka   yap nda olursa olsun,  
 yavrum düşmesin istiyorum hapislere  
 güzelden, haklıdan, bar ptan yana diye.

Fakat malÃ»m,  
 kýzým yahut oðlum,  
 gecikirse sularýn ýpýmasý  
 dÃ¶vÃ¼peceksin  
 ve hattÃ¶...  
 Yani haylice mÃ¼pkÃ¼l bir zanaatmýb bizde bugÃ¼n  
 babalýk zanaatý da.

Â

Â

YÃ¼rÃ¼mek

Nazým Hikmet

yÃ¼rÃ¼mek;  
 yÃ¼rÃ¼meyenleri arkasýnda boþ sokaklar gibi býrakarak,  
 havalary boydan boya yaryp ikiye  
 karanlýðýn gÃ¼zÃ¼ne bakarak yÃ¼rÃ¼mek..  
 yÃ¼rÃ¼mek;  
 dost omuz baþlaryný omuzlarynýn yanýnda duyup,  
 kelleni orta yere  
 yÃ¼reðini yumruklarynýn iÃ¶sine koyup yÃ¼rÃ¼mek ..  
 yÃ¼rÃ¼mek;

yolunda pusuya yattýklarýný,  
 arkadan Å¶elme attýklarýný bilerek yÃ¼rÃ¼mek ..  
 yÃ¼rÃ¼mek;  
 yÃ¼rekten gÃ¼lerekten yÃ¼rÃ¼mek ...

Â